

ת"פ 35862/10/13 - מדינת ישראל נגד מאור באלס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 35862-10-13 מדינת ישראל נ' באלס

בפני	כב' השופט עידו דרואן
	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד רענן ברוך
	נגד
	מאור באלס
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד שמואל ברגר

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון דיוני, שלא כלל הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן וצירף את ת"פ 24393-0913 שעניינו דומה. הנאשם הורשע אפוא בעבירות הבאות:

- קשירת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- גניבה בצוותא, לפי סעיף 384 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [10 עבירות].
- המסתייע ברכבו לעוון או פשע, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [10 עבירות].
- ניסיון גניבת מתקן תשתית, לפי סעיף 384א(1) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- הסגת גבול, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש הגיעו הצדדים להסכמה עונשית חלקית, לפיה יוטל על הנאשם קנס בסך ₪ 60,000 והוא יפצה בסך של ₪ 55,000. התביעה עמדה על עתירתה למאסר בפועל, ואילו ההגנה עתרה לעונש שלא יעלה על מאסר בעבודות שירות.

מעשי הנאשם:

- בתאריך 11.8.12 בשעה 22:00 בערך, הגיעו הנאשם ואמיר אשר (יליד 1974) [1] למתקן הסולר של חברת "מקורות" בחולון כדי לגנוב סולר. אמיר טיפס על הגדר ונכנס למתקן, והשניים ניסו לגנוב סולר על-ידי חיבור צינור למיכל במתקן ושאבו סולר למיכלים גדולים ברכב בו הגיעו. מאבטח שהגיע מנע את השלמת הפעולה,

כשאמיר נלכד ואילו הנאשם ואחר שהיה עמו ברחו (ת"פ 24393-09-13).

2. הנאשם קשר עם אמיר קשר לביצוע מעשי גניבה חוזרים של סולר מתחנות דלק שונות של חברת "פז", תוך הכנה ותיאום מדוקדקים, שבוצעו מחודש אוקטובר 2012 ועד אוקטובר 2013.
3. הנאשם ואמיר הסתייעו לביצוע המעשים בשלושה כלי רכב שהיו רשומים על-שם קרובי משפחה אך היו בשימושם, וכן רכש אמיר במסגרת הקשר שני מיכלים, משאבה וצינורות גומי.
4. הנאשם ואמיר אף תכננו לבצע את המעשים בשעות הערב, כשהתחנות ריקות, ולאחר שאמיר בדק ווידא שאין מצלמת אבטחה המכוונת לפתחי מיכלי הדלק התת-קרקעיים בתחנות.
5. מעשי גניבת הסולר בוצעו כך:

א. בהגיעם לתחנה, היה אמיר מחנה את הרכב שבשימוש הנאשמים ליד מיכלי הדלק התת-קרקעיים בתחנה, פותח את מכסי המיכלים ושואב את הסולר לתוך מיכל ריק שברכב;

ב. תפקידו של הנאשם היה לתצפת על התחנה ולהסיח את דעתם של המתדלק או הקופאי, בזמן שאיבת הסולר על-ידי אמיר;

ג. הנאשם ואמיר היו מובילים את הסולר הגנוב לביתו של אמיר, שהיה מוכר את הסולר לאחרים תמורת 5-7 ₪ לליטר (כשמחיר מומלץ לצרכן בעת הרלוונטית היה 7.5 ₪ לליטר). הנאשם היה מקבל מאמיר סך של 2,000 ₪ עבור כל אירוע;

6. כך ביצע הנאשם עם אמיר עשרה מעשי גניבה, בהם גנבו מתחנות הדלק 13,800 ליטר סולר ששווים כ-55,000 ₪.

קביעת מתחם העונש ההולם:

1. כל מעשה ממעשיו של הנאשם מהווה "אירוע עבירה" נפרד בזמן ובמקום, הראוי לכאורה לקביעת מתחם עונש נפרד כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין.
2. במקרה דנן, כשמדובר במספר רב של אירועי עבירה חוזרים, יקבע מתחם לכל אירוע-גניבה מבלי לבחון דקויות של כמויות סולר וכו'. זאת, לפי הלכה שנקבעה בע"פ 512/13 פלוני נ' מ.י. (2013), בסעיף 22 לפסק הדין (והשוו נקטת דרך זו בתפ"ח 16414-07-12 מ.י. נ' מיכאל (2013) ובתפ"ח 51536-06-11 מ.י. נ' פלוני (2012)).
3. הערך המוגן בעבירת הגניבה הוא הגנת הקניין והחזקה. במקרה דנן, בו נגנבו באופן חוזר כמויות סולר גדולות בשווי ניכר, היתה פגיעתו של הנאשם בערך זה קשה, והנזק שנגרם רב.
4. העבירות בוצעו בצורה מתוכננת ומאורגנת, תוך שימוש בצידוד, שחלקו נרכש לצורך "המשימה". עד-כדי כך גדולה היתה מסירותם של הנאשם ואמיר לביצוע המזימה הפלילית, שבבסיסה רצון להשיג כסף קל ומהיר, שגם

כישלון הניסיון באוגוסט 2012 ולכידתו של אמיר, לא מנעו מהם להמשיך במעשיהם.

5. לפי המיוחס לנאשם בכתב האישום, היה מעמדו של הנאשם תכנית העבריינית נמוך מזה של אמיר, הבוגר ממנו, אך אין בכך כדי להקטין את חלקו הפעיל של הנאשם במעשים - שימוש ברכב שברשותו, הסחת הדעת של עובדי התחנה, שמירה ותצפית להבטחת המבצע, והובלת הסולר. גם התמורה שקיבל הנאשם עבור כל אירוע קרובה למחצית התמורה ממכירת הסולר הגנוב (20,000 ₪ שקיבל הנאשם, כשהתמורה היתה 55,000 ₪). יש בכך כדי להעיד שמעמדו היה קרוב למעמדו של אמיר.
6. לעניין הפסיקה הנוהגת, מראה סקירת הפסיקה שהציגו הצדדים ופסיקה נוספת כי העונשים שהוטלו בגין מעשים דומים (של מספר אירועי עבירה) נעו בין חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 23 חודשי מאסר (וראו למשל ת"פ 35371-08-13 מ.י. נ' קדוש (2014), ת"פ 35355-08-13 מ.י. נ' כהן (2014) ות"פ 40896-08-10 מ.י. נ' לגובנקו (2012) בו נגזרו עונשים על מספר מעורבים)[2].
7. נראה אפוא כי מתחם העונש עבור מקרה אחד של גניבה מהסוג האמור ינוע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.
8. לא אקבע מתחם נפרד לעבירות הניסיון והסגת הגבול, שכן אין בכך כדי להשליך מהותית על העונש.

שיקולי שיקום וקביעת העונש:

1. הנאשם כבן 20, רווק המתגורר עם הוריו, שסיים תשע שנות לימוד ושחרר מצה"ל מיד לאחר גיוסו, בשל עריקות. הנאשם עובד כמכונאי במוסך שבבעלות אביו.
2. מתסקיר שירות המבחן עולים הנתונים הבאים:
מוצא הנאשם ממשפחה נורמטיבית, ואין לחובתו הרשעות קודמות. לנאשם קושי לקבל מרותם של גורמי סמכות והוא מתקשה בדחיית סיפוקים, אותם הוא נכון לממש גם באמצעים עברייניים. לעומת אלה מציין שירות המבחן את יכולותיו הקוגניטיביות הגבוהות של הנאשם, את התגייסותו לשיקום ואת יכולתה של משפחתו לסייע בשיקומו.
העבירות בוצעו בשל קשיים כלכליים ופיתוי לכסף קל ומהיר. בתחילה, התכחש הנאשם לאחריותו בפני שירות המבחן, אך עם הזמן הפנים את משמעות המעשים וחומרם, גברה הבנתו לאחריותו והוא מגלה אמפטיה לניזוקים.
השירות שם דגש רב על גילו הצעיר של הנאשם ומציע להתמקד באפיק טיפולי, לצד הטלת מאסר בעבודות שירות וחיוב בפיצוי. ביד השירות גם הצעה קונקרטית של קבוצה טיפולית המיועדת לעבריינים בגילו של הנאשם, שמתמקדת בוויסות דחפים והתגוננות מפני פיתויים חיצוניים.
3. אף לדעתי יש לתת משקל מכריע לגילו הצעיר של הנאשם. אמנם מדובר בשרשרת עבירות מתוכננת ובביצוע עברייני-לעילא, אך אם קיים סיכוי ממשי לשיקומו של הנאשם - ואכן קיים כזה - יש לאחוז בו, ולא להניח לנאשם זה להידרדר לעולם העברייני שעל ספו הוא כבר ניצב.
4. אמנם, מתחם העונש שנקבע מאפשר את קביעת עונשו של הנאשם בתחומי המאסר בעבודות שירות (אם

אבחר להטיל עונש אחד שמשמעו חפיפה כמעט מושלמת) אך אוסיף ואדגיש כי גם אם היה נקבע מתחם המחייב מאסר מאחורי סורג ובריא, הייתי בוחר לחרוג ממנו לקולא, מטעמי שיקום, לפי ההלכה הנוגעת לענישתם של 'בגירים צעירים' - היפה לעניינו של הנאשם שבפני.

5. בנוסף לאמור, אתן משקל-יתר להודייתו ולנטילת האחריות של הנאשם, כאשר למילותיו נלוו גם מעשים, והוא הפקיד טרם הטיעונים לעונש את מלוא הסך שנגזל, 55,000 ₪, לפיצוי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר, שירוצו על-דרך עבודות שירות, החל מיום 20.10.14 במרכז קש"ת בחולון. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודה, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר מאחורי סורג ובריא;
- ב. מאסר על-תנאי בן ארבעה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור כל עבירת רכוש, לרבות ניסיון, פרט לעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב;
- ג. קנס בסך 60,000 ₪, אשר ישולמו ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.11.14, או שלושה חודשי מאסר נוספים תמורתו. מחדל או עיכוב באחד התשלומים, יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי.
- ד. פיצוי בסך 55,000 ₪, שכבר הופקד ויועבר למתלוננת/ים לפי הודעה שתגיש המאשימה תוך שבוע מהיום;
- ה. אני מעמיד את הנאשם בפקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים, בתנאי מפורש שישתתף בקבוצה המיועדת לצעירים עוברי חוק כל זמן שהשירות ימצא צורך בכך. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה עם השירות יוביל להשבת התיק לביהמ"ש ולגזירת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. עותקי גזר הדין יועברו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות;
- ב. לבקשת הנאשם, ניתן לקזז כנגד הקנס פיקדון שהפקיד בתיק מ"ת 35885-10-13, אם טרם נמשך. יתרת הסכום תשולם ב-12 תשלומים כאמור לעיל;
- ג. בהסכמה, יושבו לנאשם המוצגים שנתפסו מחזקתו, לרבות הרכב מס' רישוי 56-532-63 (שתחילה התבקש חילוטו);
- ד. המאשימה תגיש תוך שבוע הודעה ובה פרטיה/ם של הזוכה/ים בפיצוי;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ד, 10 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.

[1] אמיר עומד לדין בנפרד בתיק 36906-10-13 בו הורשע במסגרת הסדר דיוני וממתין כעת לקבלת תסקיר שירות המבחן ולטיעונים לעונש;

[2] פסיקה נוספת שהוגשה, שעניינה גניבות בידי עובד, איננה רלוונטית;